

SPARREBOOM & SPARREBOOM

Blijspel in drie bedrijven

door

JOH E.G. RUITER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SPARREBOOM & SPARREBOOM** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOH E.G. RUITER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2004 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.

ROLVERDELING:

Juffer Annie - typiste

Mark Sparreboom - directeur

Kees Sparreboom - directeur

Apple - magazijnchef

Betsy - werkster

Mevr. Van de Meer - belastinginspectrice

Ma - moeder Sparreboom

EERSTE BEDRIJF

Het toneel is een handelskantoor met een bureau waar je aan twee kanten kunt zitten, met telefoon. Daar tegenover een ander bureau waar juffer Annie zit met telefoon en typemachine of pc. Annie zit te typen als de telefoon gaat en zij hem opneemt.

Annie: Met de firma Sparreboom en Sparreboom, waarmee kan ik u van dienst zijn?... Ah, ook een goeden dag, Woltjer, zeg het maar... Watblief??? Of wij wat??? ... Nee, nog nooit van gehoord. Nee, ik ken die naam niet eens en ... nee zegt mij niks... Heel bekend??? *(Mark komt op)* Nou maar wij hebben ze in ieder geval niet. Ja ik geef het door aan de directie, zo gauw als ze er zijn... Komt voor elkaar... ook dag. *(hangt op)*

Mark: Goeie morgen, juffer Annie, alles goed?

Annie: Ja, meneer Mark. Alleen er belde net iemand, die had zoiets raars. Hij dacht geloof ik dat wij een groentegroothandel zijn.

Mark: Gelukkig niet, wij verkopen veel, maar groente...? Nee, alsjeblijft niet, maar wat had hij dan voor raars?

Annie: Nou ja raar, zo raar was het nou ook weer niet. Hij vroeg of wij misschien ook rabarberpoppen hadden.

Mark: Rabarberpoppen? *(denkt na)* Nee, ik zou niet eens weten wat dat zijn.

Annie: Nou, hij wou er direct wel honderd van hebben.

Mark: Je hebt zijn naam toch wel genoteerd?

Annie: Ja zeker. Het was Woltjer van de Korreweg. *(Kees komt binnen)* Oh, meneer Kees, misschien weet u wel wat rabarberpoppen zijn?

Kees: Ook een goeie morgen. Rabarberpoppen???? Oh, eh... dat zijn volgens mij verpoppte rupsen van de rabarbervlinder. Waarom vraag je dat?

Mark: Annie had net telefoon van een klant en die wilde er wel honderd van hebben.

Kees: Nou, dan bestel je ze toch.

Mark: Ja daaag, weet je nog meer?

Kees: Ikke niet.

Mark: En waar wil je ze dan bestellen? Weet jij dat?

Kees: Nee, ikke niet.

Mark: Jij weet ook niet veel.

Kees: Klopt! Maar dat weet ik nou net wel.

Mark: Wat bedoel je?

Kees: Dat ik niks weet.

Mark: *(tegen Annie)* Juffer Annie, zoek dat maar eens even uit, want als daar handel in zit dan moeten wij dat in huis hebben.

Kees: Ik heb er niks mee op.

Annie: Bij wie moet ik dat bestellen, meneer?

Mark: Nou snuffel maar eens door de gouden gids, dan kom je vast wel wat tegen.

Annie: Goed, meneer. *(zij begint te bladeren)* Eh... denken jullie er wel om, dat jullie over een kwartier een afspraak in de Gouden Lindeboom hebben met de wethouder?

Mark: Wij waren niet voor niets zo vroeg, daar had ik wel om gedacht hoor.

Kees: Toch bedankt, meid, voor het waarschuwen. Zullen wij dan maar gaan? *(zij gaan af en Annie kijkt nog in de gouden gids als Appie in stofjas binnenkomt)*

Appie: Goede morgen, kleine schoonheid van mij. Alweer kruiswoordpuzzeltjes aan het oplossen?

Annie: Ach Appie, doe toch niet zo raar. Ik ben hier om te werken, weet je wel?

Appie: Je wilt mij toch niet vertellen, dat dat werken is. Een beetje op zo'n machientje zitten te hameren. Dat doen kleine kinderen ook met hamertje tik.

Annie: Wil jij je nou even stilhouden, want ik ben op zoek naar een poppenleverancier.

Appie: Nou, dan bel je toch de ooievaar. Poppies genoeg.

Annie: Ach jij idioot.

Appie: Maar als je gewone poppen wilt dan bel je toch gewoon een poppenfabriek.

Annie: Het moeten vlinderpoppen zijn.

Appie: Vlinderpoppen????

Annie: Ja, vlinderpoppen, dat zijn verpoppte rupsen en dan speciaal van de rabarbervlinder. Snap je wel?

Appie: Heb jij een grootmoeder?

Annie: Ja, die heb ik.

Appie: Nou, hou die dan maar voor de gek. Hier trap ik niet in.

Annie: Nee, het is echt waar. Ik ben daar zoëven over gebeld door Woltjer van de Korreweg.

Appie: Meen je het echt? Nou dan denk ik toch dat je gewone poppen moet hebben, want hij heeft een speelgoedwinkel, dus ik denk dat je een gewone poppenfabriek moet bellen. Kan ik wel even voor je opzoeken.

Annie: Zou je denken?

Appie: Ja natuurlijk, geef mij dat boek maar eens even. *(neemt boek over en bladert er in)* Kijk hier heb ik er al eentje. Zal ik even bellen?

Annie: Ja, da's goed en als zij ze hebben, dan kun je er direct wel honderd bestellen.

Appie: Oké. *(draait nummer)* ...Ja hier met het kantoor van Sparreboom en Sparreboom... Ja, net zo... Eh, even een vraag. Hebben jullie ook rabarberpoppen?... Ja rabarberpoppen... Oh, die heten barberpoppen????... Nou ja... Blond of zwart? Even vragen... *(tegen Annie)* Blond of zwart haar?... Zij weet het niet... nou, dat is toch ook goed. ...Zeg kun je ze ook laten hangen?... Barbertje moet toch altijd hangen?... Begrijp je niet, nou laat maar zitten... Nou stuur maar honderd, maar wel snel, want er is haast bij... Goed zo, dat zou erg snel zijn... Ja alvast bedankt. *(hangt op)* Nou ze zijn al onderweg en ze sturen twee kleuren.

Annie: Gelukkig, dan hebben we dat alvast weer gehad.

Appie: Zo is dat, meid, hebben die Sparreboompjes ook niets meer te zeuren. Ga je vanavond mee naar het voetballen?

Annie: Ik naar het voetballen??? Is het in je bol geslagen?

Appie: Het is een lichtwedstrijd en dan kunnen we na die tijd nog mooi even door het park kuieren.

Annie: Ja, de groeten. Ik met jou door het park. Ben je nou helemaal?

Appie: En we zijn zo'n mooi paar!

Annie: We zijn helemaal geen paar.

Appie: Kunnen we dan toch mooi worden. *(Betsy komt binnen met emmer en dweil. Betsy ziet er zeer onverzorgd uit, als een slons dus. Zij komt uit Rusland en spreekt slecht Nederlands)* Och meisje ben jij er ook alweer, onze eigen Betsy. Weet je dat iedere keer als jij binnenkomt het net is of de zon opkomt? Jij bent toch ook een schoonheid, hè? Wat zeg ik: schoonheid? Je bent net Miss Rusland.

Betsy: Jij bent raar jong. Jij moet jouw schoon moedermoeke voor gek hou en zo of zo.

Appie: Maar meisje toch, dan moeten wij eerst trouwen anders heb ik toch geen schoonmoeder? Wil je dat wel met mij?

Betsy: Nou, ikke hebbe misschien wel vent ja? Jij raar jongen ja?

Appie: Dat zeg jij.

Betsy: Wat ikke zeg?

Appie: Dat jij een vent hebt, maar die heb ik nog nooit gezien, zelfs niet op het laatste bedrijfsfeest.

Betsy: Nou, isse wel waar hoor.

Appie: Zeg toch niet zulke vreselijke dingen. Je breekt mijn hart in wel honderdduizend stukjes.

Betsy: Jij beter met juffie Annie gaan, isse ook alleen ja en zo of zo.
Appie: En jij denkt dat zij dat wel wil en dat ik ook wel wil?
Betsy: Ikke denke, jij wel maar de juffie niet.
Appie: Kan het ook andersom zijn?
Annie: Is het misschien ook beter, als we weer eens wat gaan doen?
Appie: De katten of beter gezegd de katers zijn van huis, meid, dus we hebben alle tijd. *(bel gaat)*
Annie: De magazijnbel gaat, er is iemand in het magazijn.
Appie: Ja, dat hoor ik ook wel.
Annie: Nou, ga heen dan. *(Appie at)*
Betsy: Zal ikke dan maar de voorgang van de deur doen offe eerste de achtereindegang.
Annie: Je bent nu hier, dus doe maar eerst de gang naar de voordeur.
Betsy: Isse wel goed, juffer Annie. *(gaat af en de telefoon gaat)*
Annie: Goedemorgen, met de firma Sparreboom en Sparreboom, wat kan ik voor u doen? ...Sparreboom zegt u? Nee die is er niet... nee, die andere Sparreboom is er ook niet?... Wat zegt u?... Nee inderdaad, meer bomen hebben we hier niet... een klein bossie??? Ja, net wat u zegt. Tegen de middag zijn ze er wel weer. Dat is goed, ik noteer het even. *(wil het opschrijven, schrikt dan en roept naar achteren)* Appie, Appie kom eens gauw. *(Appie komt binnenstuiven)* Appie: Wat is er? Word je aangerand?
Annie: Nee joh, veel erger.
Appie: Nog erger? Kan dat dan?
Annie: Nee, die afspraak met die Arabier.
Appie: Jij bedoelt die ouwe sjeikerd... eh... sjeik bedoel ik?
Annie: Daar moest meneer Mark vanmorgen heen. Helemaal vergeten. Wat moeten we doen?
Appie: Hoe moet ik dat nu weten?
Annie: Kun jij niet heengaan?
Appie: Ikke????
Annie: Ja jij, ik zou het anders niet weten.
Appie: Maar wat wil die kerel dan en wat wil hij kopen of misschien wel verkopen? Ik bedoel, ik ken die hele vent toch niet. Waarom ga jij niet heen?
Annie: Dat kan toch niet, die kerels willen toch geen zaken doen met een vrouw. Nee, daar moet jij even op af. Trek jouw stofjas maar even uit en dan maar gauw op de fiets er naartoe.
Appie: Maar, maar waar zit die vent dan?
Annie: In dat nieuwe Hilton hotel. Hij heet... eh... *(nakijken)* sjeik Ibn al Besy.
Appie: Hoe zeg je? Een mal beestje?

Annie: Ja, toe ga nu maar gauw.

Appie: Nou, dan zal ik dat beestje wel eens voor jou wassen, meid, maak je maar geen zorgen. Het komt allemaal in orde. (*Apple doet stofjas uit en spurt weg de voordeur uit*)

Annie: Ik hoop dat het goed komt. (*magazijnbel gaat en Annie roept in de gang*). Betsy, kom even wil je? (*Betsy komt*) Betsy: Ja, wat isse der ?

Annie: Hou jij de boel hier even in de gaten, meisje, want ik moet even naar het magazijn. Er staat een klant of leverancier. Roep maar even als er iemand komt. (*Annie af en Betsy gaat in de stoel van Annie zitten en struint wat rond in het bureau, dan gaat de telefoon, zij schrikt*)

Betsy: Ooh, ik schrikke mij de dood. Wat moeten nou? Ik moeten roep als ene komt, maar niks van telefoon zeggen. Nou, rotte ding, houden stil ja. (*telefoon gaat door en zij neemt hem dan maar op*) Met Gyorgike, (*spreek uit als: Dzijordzjike*) oh eh... nee isse naam van de Roeskia ikke... eh... nou mette die Sparreboompie van eh... Sparreboompie... Ja die isse... Watte? Orrelozies van de wie?...van de Atjee???... Even wacht ja, ikke schrijfe even op ja ... Hoe zeggen?? Ceee, aaaa, teeee, iiiii, eeeee en de rrrr. Oh isse van de karree. Willen wel stuur?... Ja isse wel goed, kanne mij niet scheel. Ikke vinnen goed, doen maar... Watte zeggen?? Ikke mooie stem?? Watte menen?... (*gooit hoorn op de haak*) Viezeling!! (*Annie komt weer op*)

Annie: Zo, dat is ook al weer binnen. Niets gebeurd zeker?

Betsy: Allenig wasse kerel van Hatsjee van voor de telefoon en zo of zo. Hij zeggen ik zewoele stem. Isse geke, hè?

Annie: Wat wilde hij dan?

Betsy: Jij kijken op papiere brieffie. Hij ze wel sturen ja?

Annie: Heb jij wat gekocht dan?

Betsy: Ikke niet.

Annie: Maar hij stuurt ze wel? Harregat, wat moet ik daar nu weer mee aan? Nou ja, dan moet ik ze maar terugsturen. Waarom nam jij de telefoon dan ook aan?

Betsy: Hij rinkelde rinke dee.

Annie: Kon die man jou dan wel verstaan?

Betsy: Ja, ikke in de Roeskia goede Nederlandse heb geleerd te praat, maar isse wel anders dan bij de ons en zo of zo.

Annie: Ja meid, je bent zo maar geen Nederlandse, misschien moet je eens naar een bijscholingscursus.

Betsy: Ja, isse goed, maar ikke nou maar weer van verder ja? (*gaat af*)

Annie: Ja, dat is goed, dan kan ik nu die barberpoppen maar even gaan inboeken. *(zij begint te schrijven)* Hé, zij hebben twaalf dozijn gestuurd, dat zijn wel even vierenveertig meer dan besteld. Dan mag ik Woltjer hier eerst wel even over bellen. Eh, waar heb ik zijn nummer, oh hier in de klapper *(gaat bellen)* Oh, meneer Woltjer, even over die poppen. Ik heb hier net twaalf dozijn ontvangen, dat zijn er... Wat zegt u? Gewoon meesturen?... Prima, ja ze hadden teveel gestuurd, maar zo gauw Appie er weer is worden ze bezorgd... Nee, dat is beloofd... Ook goeden dag. *(hangt op en van de*

Meer komt binnen met aktetas o.i.d.) Van de Meer: Goedendag, juffrouw.

Annie: Dag, mevrouw, kan ik u ergens mee van dienst zijn?

Van de Meer: Ja, ik kom voor de heren Sparreboom.

Annie: Had u een afspraak met ze??

Van de Meer: Nee, die heb ik niet.

Annie: U komt om iets te kopen of te verkopen?

Van de Meer: Geen van beide.

Annie: Dus u komt wat afleveren?

Van de Meer: Eerder wat halen.

Annie: Oh... Wat is uw naam, dan kijk ik even in het magazijn, dan zal het wel klaarstaan.

Van de Meer: Mijn naam is Van de Meer en ik denk niet dat er wat voor mij klaarstaat.

Annie: Waar komt u dan voor?

Van de Meer: Voor de heren Sparreboom zei ik toch. Of heeft u last van verstopte oren? Ik ben van het belastingkantoor en ik kom voor het periodieke onderzoek in verband met de inkomstenbelasting.

Annie: *(paniek)* Maar ik weet van niets en ze hebben ook niet tegen mij gezegd, dat u zou komen en zij zijn beiden in bespreking in de Gouden Lindeboom met de wethouder. Wilt u zolang wachten?

Van de Meer: Nee, laat maar. Zeg maar dat ik morgenvroeg om tien uur wel weer langskom. *(gaat af)*

Annie: Poeh, de belasting, daar zullen zij blij mee zijn. *(Betsy komt weer binnen)*

Betsy: Wie wasse dat?

Annie: Dat mens heette Van de Meer. Hoe dat zo?

Betsy: Oh, zij willen wete hoe of ikke heet. Ikke zeggen Betsy, maar zij niet geloof, ikke dan zeggen mij naam is Georgyike en zij kunnen niet zeggen. Ikke zeggen andere mensen ook niet kunnen spreek uit en ikke van daarom Betsy heet en zo of zo. Zij niks niet begrijp.

Annie: Jij kende haar dus ook niet?

Betsy: Ikke niet, maar zij willen weet wie ikke was en hoe vaak ikke hier was en zo of zo.

Annie: Zo, nou daar zijn de heren dan mooi klaar mee. Zij doet haar naam wel eer aan.

Betsy: Watte jij bedoel?

Annie: Nee, niks, ga maar weer door met je werk. *(Betsy af)* Als de heren daar maar geen last mee krijgen. Zwart betalen, daar hebben ze bij de belasting altijd al een hekel aan gehad, behalve als ze zelf een hulp in de huishouding nodig hebben. *(telefoon gaat)* Ja, hier met de firma Sparreboom en Sparreboom, waarmee kan ik u van dienst zijn? *(ma Sparreboom komt binnenzeilen, overdreven maniertjes)*

Ma: Goedendag, meisje. Oh je bent aan het bellen? Nou ga rustig door.

Annie: Jazeker De Vries, ik noteer, zeg het maar. Twaalf van die bloempotten met rozen erop... zes Chinese gemberpotten... vierentwintig blocnotes A4... Vier oplaadbare zaklampen en vijf dozijn potloden HB... Dat is het?... Komt goed, De Vries, ze gaan vandaag nog weg. *(hangt op)* Dag vrouw Sparreboom.

Ma: Ik hoorde dat zo eens even aan, maar je moet wel wat beleefder zijn tegen de klanten hoor. Je moet ze wel aanspreken met meneer, daar moet je goed om denken hoor.

Annie: Ja, het is goed.

Ma: En wat zijn nu opblaasbare zaklampen?

Annie: Die zijn niet opblaasbaar maar oplaadbaar.

Ma: En die potloden dan met een BH er bij. Is dat soms ook wat nieuws?

Annie: Nee, dat is niks nieuws en het zijn ook geen BH's, maar dat was **HB** en dat staat voor de hardheid van de potlood, begrijpt u wel?

Ma: En... nee, maar dat wil ik denk ik ook niet begrijpen. Zijn de boys er niet?

Annie: Nee, die zijn in vergadering met de wethouder.

Ma: Oh, waarover dan?

Annie: Dat hangen ze mij niet aan de neus.

Ma: Da's ook wel zo verstandig. Het personeel hoeft ook niet alles te weten.

Annie: Kon anders best eens handig zijn.

Ma: Wat bedoel je?

Annie: Nou, eh... niks bijzonders. *(telefoon gaat en ma neemt gauw op)*

Ma: U spreekt met de zaak van de heren Mark en Kees Sparreboom, groothandel in ...Wat zegt u... of Annie er ook is? Jazeker, maar ik kan de boodschap net zo goed aannemen hoor, wat denkt u wel... Watblief??... Toet, toet, toet. Wat een vlerk. Hij zal toch niet opgehangen hebben?

Annie: Ik denk het wel.

Ma: Maar waarom? Ik stond hem toch goed te woord?

Annie: *(overdreven)* Ja, keurig netjes, dat moet ik u toegeven, maar volgende keer kan ik beter maar weer aannemen.

Ma: Wat ben jij toch een overdreven schepsel.

Annie: Kijk, dat had ik nu ook in gedachten.

Ma: Nou, dan zal het ook wel zo zijn. *(Appie komt binnen uit het magazijn)*

Appie: Zo, de poppies zijn ook al binnen zag ik. Dag, vrouw Sparreboom. Alles goed? Ook met het hoofd?

Ma: Albert, luister eens goed naar mij, jongen. Ik ben mevrouw Sparreboom en niet vrouw Sparreboom. Heb jij dan geen fatsoen in jouw lijf?

Appie: Ikke wel vrouw, Sparreboom. Mijn vader heeft mij goed opgevoed.

Ma: Ach laat ook maar, maar wat zei je zoëven. Wie heeft er een poppie gekregen?

Appie: Eén poppie? Nee mens, wel honderd poppies zijn der hier geboren en wij krijgen nou allemaal honderd beschuiten met muisjes. Mooi hè?

Annie: Hoe is dat afgelopen bij die sjeik?

Appie: Leuk, man, zal ik jou dat eens even vertellen?

Annie: Nee later. Eerst moeten die poppen de deur uit. Heb je ze ook al klaar om weg te brengen, Appie?

Appie: Nee, maar dat ga ik nu doen.

Annie: Doe dat dan maar gauw. Ik wilde ze eerst nog met de bode sturen, want hij zit er om te springen.

Appie: Doe ik en dan breng ik ze gelijk weg. *(gaat af)*

Ma: Soms snap ik ook niets van die handel hier. Toen mijn man nog leefde was het ook altijd al zo'n heksenketel.

Annie: Daar heeft u gelijk in, hier moet je gevoel voor hebben. *(telefoon gaat)* Met de firma Sparreboom en Sparreboom, wat kan ik voor u doen? Oh, bent u het... Wie had u net?... Had u zeker een verkeerd nummer???... Wel het goede nummer??? Zeker een grappenmaker... Grappenmaakster, dat zou heel goed kunnen... *(ma gooit haar hoofd in de nek en gaat af)* Ik noteer... twee dozijn chocoladerepen, die goedkope... zwarte schoenklompen maat

drieënveertig, hoeveel?... Zes paar... Dat is 't? Goh, da's ook niet veel... *(lacht hardop)* Zie je nou wel, u kunt best tegen een grapje... Ja tot de volgende keer. *(hangt op en brengt het briefje naar achteren. Even stil en dan komen Mark en Kees binnen)*

Mark: Ik hoop dat het doorgaat, Kees, dan slaan we een goede slag.

Kees: Ik weet het niet, volgens mij gaat hij alle adressen langs om te zien wie de goedkoopste is.

Mark: Hij doet maar en wij zullen het vanzelf wel zien.

Kees: En dan nog wat, waar wil jij die veertig verchromde stoelen vandaan halen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto